

РЕШЕНИЕ

№ 222

гр. София, 14.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11247** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК във вр.чл.405а, ал.7 от КТ.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. С. Л., срещу постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение от 21.10.2021г., изх. № 21074121/22.10.2021г., издадено от инспектори от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

В обстоятелствената част на жалбата са въведени съображения за незаконосъобразност на акта, поради постановяването му в противоречие с нормите на материалния закон и процесуалните правила. Посочено е, че контролните органи не са установили признаците на трудово правоотношение между Б. Н. Х. и [фирма], в качеството му на работодател. Не било изяснено кога и с кой представител на работодателя лицето е постигнало договореност да полага труд в полза на дружеството, кое лице е заплащало трудовото му възнаграждение всяка седмица. Представител на [фирма] не е бил запознат с доказателствата, които са събрани в административното производство, не му е предоставена възможност да ги коментира и да ангажира допълнително други доказателства. Процесът бил воден едностранчиво, в нарушение на принципа на истинност по чл.7 АПК. Дружеството не е наемало на работа Б. Н. Х., не му е възлагало извършването на трудови функции не му е заплащало възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят е редовно призован, но не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ се представлява от

юрк. В. В., който оспорва жалбата. По същество на спора се излагат доводи за нейната неоснователност и законосъобразност на постановения акт. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна- Б. Н. Х. се представлява от адв. С. Б., която също оспорва жалбата. В хода на устните състезания моли да бъде оставена без уважение, поради недоказаност и неоснователност. Направено е искане за присъждане на разносните в процеса, които представляват заплатено адвокатско възнаграждение в размер на сумата от 800.00 лева.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства по чл.235 ал.2 ГПК във вр. чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

В Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ е постъпил сигнал /жалба/ вх. № 21083497/03.09.2021г. от Б. Н. Х. с оплакване, че с него не е бил сключен трудов договор от [фирма]. Посочено е, че началото на трудовото правоотношение датира от 05.08.2021г., като той се е задължил да престира работна сила на строителен обект в [населено място], [улица] на длъжност „кофражист“, с уговорено възнаграждение от 90 лева на ден, работно време от 8.00 до 17.00 часа с почивки от 12.00 до 13.00 часа. Той е изразил желание да сключи трудов договор с „Д.“ и всеки ден се е подписвал в книгата за инструктаж. На 12.08.2021г. около 17.00 часа е настъпила трудова злополука, вследствие на която са му ампутирани трети и четвърти пръст на дясната ръка, като тъканите били силно размачкани и контаминирани. Издадено било медицинско удостоверение № 194/2021г., че тези увреждания са причинили трайно затруднение на движенията на горен десен крайник. Поискано е от контролните органи, да издадат постановление по чл.405а, ал.1 от КТ, с което да обявят съществуването на трудово правоотношение между Б. Н. Х. и [фирма] с начална дата- 05.08.2021г. и с дата на прекратяване- 12.08.2021г.

Видно от договор от 22.03.2021г. [фирма] се е задължило да извърши със свои ресурси /само труд/ СМР на обект „Супермаркет Л.“, находящ се в [населено място], район „В.“, местност „П.-Б.“, УПИ I-613, кв.222а, съобразно одобрени инвестиционни проекти и разрешение за строеж № 26/17.03.2021г.

Съставен е бил протокол за разследване на инцидент № 01/16.08.2021г., видно от който на 12.08.2021г. в 17.45 часа, при ръчно полагане на бетон за колони по ос D, между ос 2 и ос 5 до К+8.60, работникът Б. Н. Х. е настоял ваната с бетона да бъде вдигната на височината на полагането с наличния кулокран на обекта. При издигането на ваната на тази височина, тя е неустойчива и се отклонява по хоризонтала, при което се удря в една от колоните и затиска пръстите му. Устните указания на техническия ръководител били „ваната с бетона да бъде оставена на плочата с К+3.83, от където ръчно да бъде положен до нужната кота“.

Видно от съдебномедицинско удостоверение № 194/13.08.2021г., Б. Н. Х. е получил травматична ампутация на крайните фаланги на 3-ти и 4-ти пръст на дясната ръка, които увреждания са му причинили трайно затруднение на движенията на горен десен крайник. Повърхностните контузни рани на 2-ри и 5-ти пръсти на същата ръка и охлузване на дясна длан, са му причинили временно разстройство на здравето,

неопасно за живота. По своя механизъм, уврежданията са получени от действието на тъпи твърди предмети.

В периода от 16.09.2021г. до 21.10.2021г. на [фирма], представлявано от Й. С. Л. е била извършена проверка по спазване на разпоредбите на трудовото законодателство и нормативните изисквания за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд /вж. протокол № ПР2131202/21.10.2021г./ . Въз основа на нея и на основание чл. 404, ал.1, т.1 от КТ на [фирма] са наложени ПАМ „задължителни предписания“.

В административното производство са били събрани сведения от лицата М. К. Л., Д. А. Д. и О. Д. О., Й. С. Л., К. И. Г.- технически ръководител на строителния обект от главния изпълнител [фирма].

Приложени са сключени трудови договори на 12.08.2021г. с лицата О. Д. О., М. К. Л., Д. А. Д., заемащи длъжността „кофражист“ в [фирма].

С постановление от 21.10.2021г., изх. № 21074121/22.10.2021г. издадено от инспектори в Дирекция "Инспекция по труда Софийска област“, на основание чл.405а, ал.1 от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Б. Н. Х. ЕГН [ЕГН] и [фирма], считано от 02.08.2021г. На работодателя [фирма] е предписано на основание чл.405а, ал.4 от КТ да сключи трудов договор с Б. Н. Х., считано от 02.08.2021г.

В процеса са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетелите М. К. Л. и Д. А. Д., от показанията на които става ясно следното:

М. К. Л. излага пред съда, че е започнал работа в [фирма] на 2-3 август 2021 година и е работил в дружеството на длъжност „кофражист“ до началото на месец септември 2021г. Имал сключен трудов договор с [фирма] от месец август 2021 година. Познава Б. Н. Х., тъй като са израснали заедно в [населено място] и са приятели. Един техен общ приятел ги запознал със съдружника на Й. Л., който се казвал М. А.. М. А. бил заместник-шеф на фирмата. Той ги завел на строителния обект в[жк], супермаркет „Л.“. Освен него, М. А. завел на обекта и Б. Х., Д. Д. и О. О.. Това се случило на 2 или 3 август 2021г. На строителния обект Б. Х. също работел като кофражист до деня на инцидента, който се случил с него на 12.08.2021 година. Всички те, както и Б. Х. работели по осем часа на ден с почивки от 10:00 ч. до 10:15 ч., от 12:00 ч. до 13:00 ч. и от 15:00 ч. до 15:15 ч., както и събота и неделя. Получавали своето възнаграждение в петък. Това се отнасяло и за Б. Х., който също бил на надница от 90 лева на ден и си получавал парите в петък. Б. спрял да идва на работа, когато станала злополуката с крана. М. Л. го завел в „Пирогов“ и там му извършили оперативно отстраняване на два от пръстите на дясната ръка. По време на инцидента с Б. на обекта имало представител на фирмата [фирма], а именно: Й. Л. и М. А.. Преди започване на работния ден, предварително лицата се уговарили с М. А. каква работа трябва да се свърши, а след това вече, по телефона се обаждал на свидетеля Й. Л. и чрез него той комуникирал и с другите работници. Надницата си получавали от М. А.. На Б. Х. надницата също я давал М. А.. В деня на инцидента на строителния обект имало технически ръководител, който давал указания за това какво трябва да се прави. Свидетелят посочва, че е виждал Б. Х. да се подписва в книгата за инструктаж. Едва на 13 август 2021 година им били поискани личните карти, за да им съставят трудови договори. Когато станал инцидента с Б. Х., и техническият ръководител и М. А. и Й. Л. останали на обекта и не му се притекли на помощ. Нито един от двамата - М. А. и Й. Л. не възразили, когато Б. Х. се качил на стената, на която се случил инцидента, даже напротив, М. А. бил до него, но нищо не му казал.

Свидетелят Д. А. Д. посочва, че е постъпил на работа в [фирма] на 03.08.2021 година, на длъжност „кофражист“ и е работел там до месец септември 2021 година. Започвали работа в 8:00 часа и приключвали в 17:00 часа, имали необходимите почивки, а събота и неделя работели, когато това се налагало. Той сключил трудов договор с [фирма] на 16 август 2021 година. Свидетелят също познава Б. Х., защото са приятели от едно село. Една група от 12 човека от [населено място], дошли в [населено място] да работят на строителния обект на супермаркет „Л.“ в [жк]. Б. Х. дошъл и също започнал работа в началото на месец август. Той изпълнявал същата длъжност „кофражист“ и работели всички заедно. Парите, които получавали по 90 лева на ден, им ги давал в края на седмицата М. А. Й. Л. много добре знаел, че Б. Х. работи като кофражист на строителния обект. Й. Л. не е възразявал за това, че Б. Х. работи на строителния обект. Трудовата злополука с Б. Х. се случила на 12 август 2021 година. По време на инцидента присъствали М. А. и Й. Л., които видяли падането на Б.. Те не му оказали никаква помощ, а колегите му го закарали и придружили до болница „Пирогов“. Не е имало никакви конфликти между Б. Х. и Й. Л. Й. Л. е виждал, че Б. Х. работи на строителния обект и не е възразявал срещу това. В деня на инцидента на обекта е бил и технически ръководител Д. П. Б.. Указанията по извършването на строителните работи съвместно давали на работниците М. А. и Й. Л.. Личните карти за сключване на трудовите договори им ги поискали от [фирма] след като се случил инцидента с Б. Х..

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок, считано от дата 21.10.2021г.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, посочени от оспорващия, и на всички основания по чл.146 АПК, приема следното:

Цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, се осъществява от Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ към министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл.12 от Устройствения правилник на агенцията, специализираната ѝ администрация е организирана в дирекции, вкл. Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“. Инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, включително тези по чл.405а КТ да издава постановление за обявяване на едно правоотношение за трудово/ вж. чл.20, ал.1 от Устройствения правилник на ГИТ/. Проверката въз основа, на която е издадено постановление изх.№ 21074121/22.10.2021г. е извършена от инспектори в Дирекция "Инспекция по труда Софийска област“, при и по повод изпълнение на служебните си задължения- чл.16, ал.2, т.1 от Устройствения правилник на ИА „ГИТ“. В титулната част на акта е посочено, че проверката е извършена от инспектори М. Д. К. и В. И. П. и същият е подписан от тези две длъжностни лица.

Оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл.59, ал.2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който обуславя отмяна на акта /Постановление №

4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд/.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издадения акт /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/. Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. Жалбоподателят е бил уведомен за образувано производство с призовка № 21068679/23.09.2021г., а в случай, че не се запознал с всички събрани доказателства, това процесуално право той може да упражни в пълен обем в съдебния процес, като оспори писмените доказателства или представи нови такива.

Спорът между страните по делото се свежда и до приложението на нормите на материалния закон- чл.146 т.4 от АПК.

С оглед всички събрани доказателства в хода на проведното се административно производство, достатъчно аргументирани са изложените фактически и правни основания, представляващи съображенията на административния орган, довели до формирането на крайния му извод, съответно разпореждането, с което се обявява съществуващо трудово правоотношение. Основен елемент от фактическия състав на ангажираното от органа материалноправно основание за налагане на конкретната административна принуда се съдържа в разпоредбата на чл.405а, ал.1 от КТ, а именно: „когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда“.

Съгласно чл. 1, ал. 2 от КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, а според чл. 62, ал. 1 от КТ трудовият договор се сключва в писмена форма.

За да се обоснове, че между Б. Н. Х. и [фирма] е възникнало правоотношение, което по своя характер е трудово, следва да бъде установено договаряне между тях по основните елементи на трудовия договор съгласно чл. 66, ал. 1 от КТ: мястото на работа, наименованието на длъжността и характера на работата, началото на изпълнение, времетраене на работата, продължителност на работния ден, почивки или отпуски, основно и допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане.

От приетите по делото доказателства, вкл. свидетелските показания на М.

К. Л. и Д. А. Д. , се установява, че Б. Н. Х. е работил като "кофражист" в [фирма] от 02.08.2021г. до 12.08.2021г. вкл. Работното време е било пълно – 8 часа от 8.00 часа до 17.00 часа всеки ден, а уговореното дневно възнаграждение е било в размер на 90.00 лева. Работното място на лицето е било на строителен обект „Супермаркет Л.“, находящ се в [населено място], район „В.“, [улица]. Б. Н. Х. е бил ангажиран с трудова дейност с определени трудови функции, изразяващи се в направата на кофраж и съпътстващите го операции, т.е. дейностите са се извършвали в продължителен период от време, а не еднократно.

Б. Н. Х. е встъпил в трудово правоотношение, но работодателят [фирма] не е изпълнил задължението си да сключи трудов договор с него в писмена форма, т.е. не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения. Трудът, който работникът е полагал, има характера на работна сила по смисъла на чл.1, ал.2 от КТ, тъй като същият е извършвал трудова дейност, а не еднократно изпълнение на определена задача срещу определено възнаграждение. Решаващо за определяне характера на договора е естеството на упражняваната дейност. Предмет на трудовия договор е самият жив труд на работника или служителя. По силата на трудовия договор едно лице предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа, а предмет на гражданския договор е постигане на конкретен трудов резултат, който макар и свързан с полагане на труд, предполага получаване на крайния продукт - резултат.

Настоящият съдебен състав, приема, че Б. Н. Х. е извършвал СМР на строителен обект, възложен за изпълнение на [фирма] по силата на договор от 22.03.2021г. с [фирма], която дейност по съществуващото си е трудова и притежава всички белези на трудовото правоотношение - определено по часове работно време, задължение за изплащане на трудово възнаграждение, регулярно изпълнение на задълженията, отношения по субординация между работодател и работник. В тази насока изрично следва се отчетат обстоятелствата, обективирани в писмената декларация от 13.08.2021г. собственоръчно написана от Й. С. Л.- управител на дружеството-жалбоподател, а именно: „на 12.08.2021г. Б. Н. Х. е допуснат до работа на обекта от служители на [фирма], поради което всички последствия от присъствието на това лице са единствено и само отговорност на [фирма]“.

При анализ поотделно и в съвкупност с приетия доказателствен материал, съдът намира, че е съществен фактическия състав на възникнало и съществувало за периода 02.08.-12.08.2021г. вкл. трудово правоотношение между Б. Н. Х. и [фирма]. Както бе вече обсъдено в

конкретния случай се установява безспорно и недвусмислено наличието на предпоставките визирани в чл.1, ал.2 от КТ, като аргументите на административния орган в тази насока са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно визираната хипотеза, а от там и да ангажират правните последици по чл.405а, ал.1 и ал.4 от КТ- да се обяви съществуващо трудово правоотношение и да се даде предписание на работодателя да сключи трудов договор с Б. Н. Х..

В заключение, съдът приема, че постановление от 21.10.2021г. е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, същото следва да се потвърди. Съдът извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата на разпределение на доказателствената тежест в процеса по см. на чл.170 ал.1 АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото и правно основание посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали при неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна [фирма], представлявано от Й. С. Л. правни последици.

При този изход на спора искането на представителя на ответника юрк. В. В. за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100.00 лева.

В полза на заинтересованата страна Б. Н. Х. също следва да се възстановят разноските, които е направил по делото и които представляват заплатено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство от адв. Ю. А. Д. в размер на сумата от 800.00 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, *Административен съд София-град*, II-ро отделение, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Й. С. Л., срещу *постановление за обявяване*

съществуването на трудово правоотношение от 21.10.2021г., изх. № 21074121/22.10.2021г., издадено от инспектори от Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от Й. С. Л., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“,[жк], [жилищен адрес] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ с адрес: [населено място], [улица] сумата от 100.00 /сто/ лева на основание чл.143, ал.3 от АПК.

ОСЪЖДА [фирма], представлявано от Й. С. Л., ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], район „В.“,[жк], [жилищен адрес] да заплати на Б. Н. Х. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [община], област В., [улица] сумата от 800.00 /осемстотин/ лева на основание чл.143, ал.4 от АПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на Република България.

РЕШЕНИЕТО да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.138 АПК.

Съдия: